

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 22. novembra 2012*

„Odvolanie — Dumping — Nariadenie (ES) č. 121/2006 — Dovoz oceľových lán a káblov s pôvodom okrem iného v Indii — Rozhodnutie 2006/38/ES — Nariadenie (ES) č. 384/96 — Článok 8 ods. 9 — Závazky ponúknuté v rámci antidumpingových konaní“

Vo veci C-552/10 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie podané 19. novembra 2010,

Usha Martin Ltd, so sídlom v Kalkate (India), v zastúpení: V. Akritidis a E. Petritsi, dikigoroï, a F. Crespo, avocat,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: B. Driessen, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Berrisch, Rechtsanwalt, a N. Chesaites, barrister,

Európska komisia, v zastúpení: T. Scharf a S. Thomas, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalované v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, vykonávajúca funkciu predsedníčky tretej komory, sudcovia K. Lenaerts, G. Arestis (spravodajca), J. Malenovský a T. von Danwitz,

generálny advokát: P. Cruz Villalón,

tajomník: A. Impellizzeri, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. mája 2012,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

- 1 Svojím odvolaním sa Usha Martin Ltd domáha toho, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 9. septembra 2010, Usha Martin/Rada a Komisia (T-119/06, Zb. s. II-4335, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým sa zamietla jej žaloba o zrušenie jednak rozhodnutia Komisie 2006/38/ES z 22. decembra 2005, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie Komisie 1999/572/ES o prijatí záväzkov ponúknutých v súvislosti s antidumpingovým konaním týkajúcim sa dovozu oceľových lán a káblov s pôvodom *inter alia* v Indii (Ú. v. EÚ L 22, 2006, s. 54, ďalej len „sporné rozhodnutie“), a jednak nariadenia Rady (ES) č. 121/2006 z 23. januára 2006, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 1858/2005 o uložení konečného antidumpingového cla na dovozy oceľových lán a káblov s pôvodom okrem iného v Indii (Ú. v. EÚ L 22, s. 1, ďalej len „sporné nariadenie“).

Právny rámec

- 2 Ustanovenia upravujúce uplatnenie antidumpingových opatrení Európskou úniou sa nachádzajú v nariadení Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), zmenenom a doplnenom nariadením Rady (ES) č. 461/2004 z 8. marca 2004 (Ú. v. ES L 77, s. 12; Mim. vyd. 11/010, s. 150, ďalej len „základné nariadenie“).
- 3 Článok 8 základného nariadenia s názvom „Záväzky“ stanovuje vo svojich odsekoch 1, 7 a 9:

„1. Pokiaľ sa predbežne potvrdzujúcim zistením určila existencia dumpingu a ujmy, Komisia môže prijať prijateľné dobrovoľné ponuky záväzkov, predložené ktorýmkoľvek vývozcom, na úpravu jeho cien alebo na ukončenie vývozov za dumpingové ceny, ak je po osobitnej konzultácii poradného výboru presvedčená, že škodlivý účinok dumpingu sa týmto odstráni. V takom prípade a za predpokladu, že takéto záväzky sú platné, sa dočasné clá uložené Komisiou v súlade s článkom 7 odsek 1 alebo konečné clá uložené Radou v súlade s článkom 9 odsek 4, podľa daného prípadu, nevzťahujú na príslušné dovozy daného výrobku vyrábaného spoločnosťami, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie Komisie, ktorým sa prijímajú záväzky, v znení jeho neskorších zmien a doplnení. Zvýšenie cien v zmysle takýchto záväzkov nie je vyššie, ako je potrebné na odstránenie dumpingového rozpätia, avšak malo by byť nižšie než dumpingové rozpätie, ak by takéto zvýšenie bolo dostatočné na odstránenie ujmy výrobnému odvetviu spoločenstva.

...

7. Komisia vyžaduje od každého vývozcu, od ktorého bol akceptovaný záväzok, aby pravidelne poskytoval informácie, ktoré sa týkajú plnenia takéhoto záväzku a umožnil overenie príslušných údajov. Nevyhovenie takýmto požiadavkám sa interpretuje ako porušenie záväzku.

...

9. V prípade porušenia alebo odvolania záväzkov akoukoľvek stranou záväzku, alebo v prípade odvolania prijatia záväzku Komisiou, prijatie záväzku sa po konzultácii odvolá rozhodnutím Komisie alebo nariadením Komisie, ak je to vhodné, a automaticky sa uplatňuje dočasné clo, ktoré Komisia uložila v súlade s článkom 7 alebo konečné clo, ktoré uložila Rada v súlade s článkom 9 odsek 4 za predpokladu, že daný výrobca mal možnosť vyjadriť svoje pripomienky, okrem prípadov, v ktorých záväzok stiahol samotný vývozca.

Akákoľvek zainteresovaná strana alebo akýkoľvek členský štát môžu predložiť informácie, ktoré poskytujú evidentný dôkaz o porušení záväzku. Následné hodnotenie, či porušenie záväzku nastalo alebo nie, sa spravidla ukončí do šiestich mesiacov, ale v žiadnom prípade nie neskôr ako deväť mesiacov po náležite odôvodnenej žiadosti. Komisia môže pri monitorovaní záväzkov požiadať o pomoc príslušné orgány členských štátov.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 4 Okolnosti predchádzajúce sporu sú opísané v bodoch 2 až 19 napadnutého rozsudku nasledujúcim spôsobom:
- „2 Žalobkyňa, Usha Martin Ltd, je spoločnosťou založenou podľa indického práva, ktorá vyrába oceľové laná a káble a vyváža ich najmä do Európskej únie. Žalobkyňa a spoločnosť Wolf založili spoločný podnik Brunton Wolf Wire & Ropes so sídlom v Dubaji (Spojené arabské emiráty). Brunton Wolf Wire & Ropes tiež vyrába oceľové laná a káble, ktoré vyváža do Únie.
- 3 Dňa 12. augusta 1999 Rada Európskej únie prijala nariadenie (EHS) č. 1796/1999 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečnom výbere uloženého dočasného cla na dovoz oceľových lán a káblov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Maďarsku, Indii, Mexiku, Poľsku, Južnej Afrike a Ukrajine a o ukončení antidumpingového konania súvisiaceho s dovozmi s pôvodom v Kórejskej republike (Ú. v. ES L 217, s. 1; Mim. vyd. 11/032, s. 106).
- ...
- 5 Individuálna sadzba antidumpingového cla uložená žalobkyni v odôvodnení č. 86 nariadenia č. 1796/1999, ako aj v článku 1 ods. 2 bola 23,8 %. V súlade s článkom 2 nariadenia č. 1796/1999 oceľové laná a káble vyvážené spoločnosťami, ktorých ponuky záväzkov Európska komisia prijala, boli oslobodené od sporného antidumpingového cla.
- 6 Žalobkyňa sa v záväzku ponúknutom podľa článku 8 ods. 1 základného nariadenia predovšetkým zaviazala, že bude dodržiavať stanovené minimálne ceny pre vývozy oceľových lán a káblov do Únie s cieľom zabezpečiť odstránenie škodlivých účinkov dumpingu.
- 7 Žalobkyňa sa zároveň zaviazala, že pri každom predaji dotknutého výrobku vystaví faktúru, ktorá bude v súlade so záväzkom (ďalej len ‚faktúra v súlade so záväzkom‘), to znamená, že faktúra bude obsahovať informácie uvedené v prílohe VI záväzku (bod 4.1 záväzku). Podľa bodu 4.2 záväzku sa žalobkyňa zaviazala nevystavovať faktúry v súlade so záväzkom pre ‚výrobky, na ktoré sa záväzok nevzťahuje‘. Podľa bodu 4.3 záväzku si žalobkyňa ‚uvedomuje, že ak sa zistí, že faktúry v súlade so záväzkom vystavila v rozpore s ustanoveniami [tohto] záväzku, Komisia má právo deklarovvať, že [ňou] vydané vyhlásenie o zhode na spornej faktúre je neplatné a má právo informovať o tejto skutočnosti príslušné colné orgány členských štátov bez toho, aby bola dotknutá možnosť inštitúcií Spoločenstva prijať všetky opatrenia uvedené [v bode] 8 [tohto] záväzku‘.
- 8 Žalobkyňa sa okrem toho zaviazala informovať každý štvrtrok Komisiu v podrobných správach podľa požadovaných technických špecifikácií o všetkých predajoch oceľových lán a káblov v rámci Únie, vrátane predajov oceľových lán a káblov, na ktoré sa záväzok nevzťahuje, a spolupracovať s Komisiou formou predkladania všetkých informácií, ktoré bude Komisia požadovať v rámci zabezpečenia dodržiavania záväzku (bod 5 a prílohy II, III, IV a V záväzku).
- 9 Navyše podľa bodu 6 záväzku sa žalobkyňa zaviazala neobchádzať ustanovenia záväzku napríklad tým, že priamo alebo nepriamo uzavrie s klientmi v Únii kompenzačné dohody.

10 Napokon bod 8 zväzku s názvom ‚Porušenia alebo zrušenia‘ stanovuje, že:

‚Bez toho, aby bol porušený [bod] 8.3, si je [žalobkyňa] vedomá, že:

- nedodržanie tohto zväzku alebo odmietnutie spolupráce s Komisiou... pri monitorovaní tohto zväzku sa bude považovať za porušenie zväzku; toto porušenie zahŕňa aj nepredloženie správ požadovaných v zmysle [bodu] 5 v stanovenej lehote s výnimkou prípadu vyššej moci;
- ak má Komisia dôvod domnievať sa, že došlo k porušeniu zväzku, môže na základe najlepších dostupných informácií okamžite vymerať dočasné antidumpingové clo podľa článku 8 ods. 10 základného nariadenia;
- ak dôjde podľa článku 8 ods. 9 základného nariadenia k porušeniu zväzku alebo k zrušeniu zväzku zo strany Komisie... alebo zo strany [žalobkyne], možno vymerať konečné antidumpingové clo na základe skutočností zistených v rámci vyšetrovania, ktoré viedlo k prijatiu zväzku za podmienky, že [žalobkyňa] mala možnosť sa k veci vyjadriť s výnimkou prípadu, že sama zrušila zväzok.‘

...

- 12 Rozhodnutím 1999/572/ES z 13. augusta 1999 o prijatí zväzkov ponúknutých v súvislosti s antidumpingovým konaním týkajúcim sa dovozu oceľových lán a káblov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Maďarsku, Indii, Kórejskej republike, Mexiku, Poľsku, Južnej Afrike a Ukrajine (Ú. v. ES L 217, s. 63; Mim. vyd. 11/032, s. 119) Komisia okrem iného prijala zväzok ponúknutý žalobkyňou.
- 13 V rámci zisťovania zameraného na overenie dodržiavania zväzku podľa bodov 5.1 a 5.4 zväzku Komisia v januári a vo februári 2005 navštívila priestory žalobkyne v Indii a Spojených arabských emirátoch.
- 14 Listom z 12. mája 2005 Komisia informovala žalobkyňu, že v rámci zisťovania odhalila, že žalobkyňa trikrát porušila zväzok a v dôsledku toho má Komisia v úmysle zrušiť prijatie zväzku.
- 15 Listami z 20. mája, 29. augusta a 6. septembra 2005 žalobkyňa predložila pripomienky k zistenému porušeniu zväzku a zamýšľanému zrušeniu zo strany Komisie.
- 16 Rada prijala 8. novembra 2005 nariadenie (ES) č. 1858/2005 z 8. novembra 2005, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz oceľových lán a káblov s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, Indii, Južnej Afrike a na Ukrajine po preskúmaní uplynutia platnosti opatrení podľa článku 11 ods. 2 základného nariadenia (Ú. v. EÚ L 299, s. 1). Nariadením č. 1858/2005 Rada rozhodla, že antidumpingové opatrenia uplatňujúce sa na dovoz príslušného výrobku s pôvodom okrem iného v Indii, ktoré boli zavedené nariadením č. 1796/1999, by sa mali zachovať ďalších päť rokov.
- 17 [Sporným] rozhodnutím Komisia rozhodla o zrušení prijatia zväzku týkajúceho sa dovozu oceľových lán a káblov ponúknutého žalobkyňou a v dôsledku toho zmenila rozhodnutie 1999/572 o prijatí zväzku. Komisia zároveň predložila Rade 23. decembra 2005 návrh nariadenia Rady na zrušenie prijatia zväzku a uloženie konečného antidumpingového cla žalobkyňi [dokument KOM(2005) 541 v konečnom znení].
- 18 V [spornom] rozhodnutí Komisia konštatovala tri porušenia zväzku. Po prvé preskúmaním účtovných dokladov žalobkyne sa zistilo, že výrazné objemy príslušného výrobku, ktorý nebol zahrnutý v zväzku, boli v rozpore so znením bodu 5.2 a prílohy IV ods. 1 zväzku vynechané zo štvrtročných podnikových správ o predaji, ktoré žalobkyňa predložila Komisii. Po druhé Komisia

konštatovala, že žalobkyňa v rozpore s bodmi 4.2 a 4.3 záväzku predala dotknutý tovar svojim prepojeným dovozcom vo Veľkej Británii a v Dánsku a uviedla ho vo faktúrach v súlade so záväzkom. Po tretie overovanie v priestoroch spoločnosti Brunton Wolf Wire & Ropes v Dubaji preukázalo, že určité oceľové laná a káble boli vyvezené zo Spojených arabských emirátov do Únie a prečlené ako tovar s pôvodom v Spojených arabských emirátoch, aj keď v skutočnosti išlo o tovar s pôvodom v Indii.

- 19 Za týchto okolností prijala Rada 23. januára 2006 [sporné] nariadenie. Podľa článku 1 [sporného] nariadenia bola žalobkyňa vynechaná zo zoznamu spoločností oslobodených od konečného antidumpingového cla. V dôsledku toho bolo žalobkyni na dovozy dotknutého výrobku, ktorý žalobkyňa vyrába a vyváža do Únie, uložené konečné antidumpingové clo vo výške 23,8 % podľa odôvodnenia č. 86 a článku 1 ods. 2 nariadenia č. 1796/1999, ktorého platnosť bola predĺžená článkom 1 ods. 2 nariadenia č. 1858/2005.“

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 5 Žalobkyňa podala návrhom doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 19. apríla 2006 žalobu, ktorou sa domáha jednak zrušenia rozhodnutia, ako aj sporného nariadenia v rozsahu, v akom sa jej týkajú tieto akty práva Únie, a jednak zaviazania Rady a Komisie na náhradu trov konania.
- 6 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby na prvom stupni uviedla dva žalobné dôvody, ktoré sa opierajú o porušenie zásady proporcionality, ako aj o nesprávne právne posúdenie, nedostatočné odôvodnenie a zneužitie právomoci v súvislosti s pôvodom dotknutých výrobkov.
- 7 V prvom žalobnom dôvode žalobkyňa tvrdila, že dve nezrovnalosti, na ktoré poukázala Komisia, teda nepredloženie správy o predajoch, na ktoré sa záväzok nevzťahuje, a používanie faktúr v súlade so záväzkom, neboli z hľadiska zásady proporcionality závažnými porušeniami tohto záväzku, ktoré by oprávňovalo Komisiu uložiť jej takú drastickú sankciu, akou je odvolanie prijatia záväzku.
- 8 Všeobecný súd zamietol tento prvý žalobný dôvod s tým, že v bodoch 53 až 55 napadnutého rozsudku v podstate rozhodol, že porušenie záväzku samo osebe postačuje na to, aby sa jeho prijatie zrušilo, a že sa zásada proporcionality neuplatní na otázku samotného uloženia antidumpingového cla, ku ktorému dôjde po tomto odvolaní. Takéto odvolanie prijatia záväzku vedie k uloženiu konečného antidumpingového cla z predmetných dovozov a zákonnosť odvolania prijatia záväzku nemôže byť na základe uvedenej zásady ako taká spochybnená.
- 9 Pokiaľ ide o druhý žalobný dôvod, ktorého sa žalobkyňa dovoľávala na podporu svojej žaloby, Všeobecný súd ho v bode 58 napadnutého rozsudku zamietol ako irelevantný, a teda žalobu zamietol v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania

- 10 Odvolateľka sa svojím odvolaním domáha, aby Súdny dvor:
- zrušil v celom rozsahu napadnutý rozsudok, ako aj rozhodnutie a sporné rozhodnutie v rozsahu, v akom sa jej týkajú tieto akty práva Únie,
 - subsidiárne vrátil vec na rozhodnutie Všeobecného súdu,
 - zaviazal Radu a Komisiu na náhradu trov konania vrátane trov, ktoré jej vznikli v rámci konania pred Všeobecným súdom.

- 11 Vo vyjadrení k odvolaniu Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie,
 - subsidiárne zamietol žalobu a vrátil vec na rozhodnutie Všeobecného súdu a
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania vrátane trov vynaložených v rámci konania pred Všeobecným súdom.
- 12 Vo svojom vyjadrení k žalobe Komisia navrhuje zamietnuť žalobu a zaviazat žalobkyňu na náhradu trov konania, ktoré vznikli tak v odvolacom konaní, ako aj v konaní na prvom stupni.

O odvolaní

Argumentácia účastníkov konania

- 13 Svojím jediným odvolacím dôvodom odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd rozhodol nesprávne, že porušenie záväzku samo osebe postačuje na to, aby sa jeho prijatie odvolalo, a že takéto odvolanie sa rovná samotnému uloženiu antidumpingového cla, na ktoré sa tiež neuplatní zásada proporcionality, z čoho vyplýva, že zákonnosť odvolania prijatia záväzku sa nemôže ako taká spochybníť na základe tejto zásady.
- 14 Odvolateľka tiež tvrdí, že Všeobecný súd zrejme skreslil fakty tým, že v bode 48 napadnutého rozsudku rozhodol, že „je zjavné, že žalobkyňa nedodržala sporný záväzok“, keďže toto tvrdenie možno nesprávne chápať tak, že uznala porušenie záväzku v zmysle článku 8 základného nariadenia, k čomu však v prejednávanej veci nedošlo. Nikdy totiž nepripustila, že chyby alebo nesprávnosti, ktorých sa dopustila, boli dostatočne závažné na to, aby predstavovali porušenie záväzku v zmysle tohto článku 8 ods. 9. Všetky jej výrobky, na ktoré sa záväzok vzťahoval, boli okrem toho predané nad minimálnu cenu, zatiaľ čo na ostatné výrobky, na ktoré sa záväzok nevzťahoval, bolo skutočne uložené antidumpingové clo, a že postup preverovania fungoval účinným spôsobom s jej plnou spoluprácou.
- 15 Odvolateľka tvrdí, že rozhodnutie odvolať prijatie záväzku podľa článku 8 ods. 9 základného nariadenia predstavuje fázu, ktorá predchádza uloženiu antidumpingového cla, a že je rovnocenné aktu orgánov Únie podliehajúcemu súdnemu preskúmaniu v súvislosti so zásadou proporcionality. Domnieva sa, že každé rozhodnutie týkajúce sa záväzku prijaté podľa tohto článku 8, najmä prijatie záväzku, ním uložených podmienok a jeho dočasné odvolanie, môže podliehať súdnemu preskúmaniu vo vzťahu k tejto zásade. Podľa odvolateľky by iný prístup priznal orgánom Únie voľnú úvahu pri uplatňovaní toho istého článku 8. Okrem toho by neuplatnenie uvedenej zásady na realizáciu záväzku viedlo k zrušeniu nevyhnutnosti odôvodnenia rozhodnutí, ktorými Komisia odníma záväzky, a k nemožnosti podrobiť platnosť týchto aktov a ich odôvodnenie súdnemu preskúmaniu.
- 16 Pokiaľ ide o tvrdenia vychádzajúce z údajného skreslenia skutočností v bode 48 napadnutého rozsudku, Rada pripomína, že pri administratívnom vyšetrovaní a konaní pred Všeobecným súdom odvolateľka nikdy nenapadla záver Komisie, podľa ktorého odvolateľka jednak neuviedla v správach zaslaných Komisii predaje dotknutého výrobku, na ktoré sa záväzok nevzťahoval, a ani že vo faktúrach v súlade so záväzkom uvádzala predaje dotknutých výrobkov, na ktoré sa tento záväzok nevzťahoval, a že teda svoj záväzok nedodržala. Tvrdenie Všeobecného súdu nachádzajúce sa v uvedenom bode 48 je teda správne. Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého sa podľa druhej vety bodu 51 tohto rozsudku možno domnievať, že odvolateľka uznala dôležitosť porušenia záväzku, Rada si myslí, že tento bod sa obmedzuje na odkaz na rozsudok Súdu prvého stupňa zo 4. júla 2002, Arne Mathisen/Rada (T-340/99, Zb. s. II-2905), a na dve podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohla Komisia legálne odvolať prijatie záväzku a vymerať konečné antidumpingové clo.

- 17 Podľa Rady zo znenia článku 8 ods. 9 základného nariadenia jednoznačne vyplýva, že odvolanie prijatia záväzku je priamym dôsledkom porušenia tohto záväzku, rovnako ako to, že uloženie antidumpingového cla je priamym dôsledkom odvolania prijatia záväzku. Keď vývozca ponúkne záväzok a Komisia ho prijme, musí vývozca dodržať všetky podmienky tohto záväzku. Rada pripomína, že záväzky sa zakladajú na vzťahu dôvery medzi Komisiou a vývozcom, ktorý má prostredníctvom záväzku možnosť vyhnúť sa plateniu cla. Komisia je povinná vo vzťahu k výrobnému odvetviu Únie dbať na to, aby boli záväzky rovnako účinné ako uloženie antidumpingového cla.
- 18 Rada si myslí, že rozhodnutie odvolať prijatie záväzku v prípade jeho porušenia nepodlieha osobitnej kontrole proporcionality takéhoto rozhodnutia o odvolaní. Pripomína však, že Komisia môže prijatie záväzku odvolať iba v prípade, keď konštatuje, že došlo k porušeniu podmienok uvedených v záväzku. Takéto zistenie podlieha riadnemu súdnemu preskúmaniu.
- 19 Nakoniec Rada zdôraznila, že odvolateľka nikdy netvrdila, že článok 8 ods. 9 základného nariadenia predstavuje sám osebe zásah do zásady proporcionality tým, že stanovuje, že každé porušenie záväzku je spôsobilé povoliť Komisii odvolať prijatie záväzku.
- 20 Komisia sa stotožňuje s vyjadreniami Rady vo veci samej. Okrem toho Komisia pripomína, že článok 8 základného nariadenia nepriznáva odvolateľke žiadne právo profitovať zo záväzku a že tento orgán má širokú voľnú úvahu rozhodnúť, či prijme, alebo nie ponuku záväzku od podniku. V skutočnosti odvolací dôvod uvedený odvolateľkou znamená spochybnenie platnosti základného nariadenia ako takého vo vzťahu v zásade proporcionality, pretože zo znenia tohto nariadenia jasne vyplýva, že Komisia má právomoc ukladať antidumpingové clo, pokiaľ došlo k porušeniu záväzku. Tvrdí, že pokiaľ by sa pripustil výklad tohto článku 8 navrhovaný odvolateľkou, narušila by sa účinnosť záväzkov, ktoré majú mať rovnaký účinok ako antidumpingové clo, a to skončiť škodlivý účinok dumpingu.
- 21 Komisia tvrdí, že je povinná ukončiť škodlivý účinok dumpingu a že kontrola dodržiavania záväzku je v tomto smere dôležitá. Technické porušenia týkajúce sa povinnosti poskytnúť informácie sú z tohto dôvodu dôležité, pretože ich cieľom je umožniť Komisii splniť svoju povinnosť kontrolovať dodržiavanie záväzku. Článok 8 ods. 7 prvý pododsek základného nariadenia ponecháva Komisii v tomto ohľade malú mieru voľnej úvahy, pretože stanovuje, že nesplnenie týchto požiadaviek záväzku sa musí považovať za jeho porušenie.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 22 Najprv je potrebné pripomenúť, že podľa článku 8 ods. 1 základného nariadenia v prípade, keď sa konštatuje existencia dumpingu a ujmy, Komisia môže prijať prijateľné dobrovoľné ponuky záväzkov, predložené ktorýmkoľvek vývozcom, na úpravu jeho cien, aby došlo k ukončeniu vývozu za dumpingové ceny, ak je po osobitnej konzultácii poradného výboru presvedčená, že škodlivý účinok dumpingu sa odstráni týmto záväzkom.
- 23 Z bodu 12 napadnutého rozsudku vyplýva, že Komisia rozhodla o prijatí záväzkov ponúknutých v súvislosti s antidumpingovým konaním týkajúcim sa dovozu oceľových káblov do Únie s cieľom zabezpečiť odstránenie škodlivých účinkov dumpingu.
- 24 Podľa účelu článku 8 základného nariadenia, na ktorého základe záväzok ponúkla, bola totiž odvolateľka nie len povinná zabezpečiť účinné dodržanie tohto záväzku, ale aj uskutočňovať účinný dozor nad realizáciou tohto záväzku v spolupráci s Komisiou v rámci vzťahu dôvery, na ktorom spočíva prijatie takéhoto záväzku Komisiou.

- 25 V bode 48 napadnutého rozsudku Všeobecný súd určil, že odvolateľka nedodrжала svoj záväzok, a to po prvé porušením svojej povinnosti predložiť štvrtročné správy o predajoch dotknutého výrobku, na ktoré sa záväzok nevzťahuje, a po druhé porušením povinnosti nevystavovať faktúry v súlade so záväzkom pri výrobkoch, na ktoré sa tento záväzok nevzťahuje.
- 26 Druhou časťou svojho jediného odvolacieho dôvodu, ktorou sa treba najprv zaoberať, odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd zjavne skreslil skutočnosti tým, že uznal, že porušila svoj záväzok v zmysle článku 8 základného nariadenia, zatiaľ čo ona vždy tvrdila, že k závažnému porušeniu tohto záväzku nedošlo.
- 27 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že skreslenie musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise, čiže bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov (rozsudok z 3. septembra 2009, Moser Baer India/Rada, C-535/06 P, Zb. s. I-7051, bod 33 a citovaná judikatúra).
- 28 Je potrebné uviesť, že z napadnutého rozsudku vyplýva, že odvolateľka nikdy nespochybnila záver Komisie, podľa ktorého odvolateľka na jednej strane neuviedla v správach zaslaných tomuto orgánu predaje dotknutého výrobku, na ktoré sa tento záväzok nevzťahoval, a na druhej strane uviedla do faktúr v súlade so záväzkom predaje dotknutých výrobkov, na ktoré sa záväzok nevzťahoval. Všeobecný súd teda správne rozhodol, že odvolateľka nedodrжала podmienky záväzku.
- 29 Keďže odvolateľka sa snaží napadnúť posúdenie skutočností vykonané Všeobecným súdom v zásade spochybnením skutočnosti, že Všeobecný súd usúdil, že podmienky záväzku neboli dodržané, je potrebné tento argument vyhlásiť za neprípustný, pretože sa usiluje o opätovné preskúmanie posúdenia skutkového stavu vykonaného Všeobecným súdom, pričom toto preskúmanie nepatrí do právomoci Súdneho dvora v rámci odvolacieho konania.
- 30 Pokiaľ ide o výhradu, podľa ktorej Všeobecný súd v bode 51 napadnutého rozsudku vyhlásil, že odvolateľka nespochybnila, že sa dopustila závažných chýb, treba ju zamietnuť, pretože vyplýva z nesprávneho výkladu uvedeného bodu. Tvrdenie Všeobecného súdu, podľa ktorého „žalobkyňa nespochybňuje, že tieto podmienky boli vo veci samej splnené“, totiž neznamená, že sa Všeobecný súd domnieva, že táto naposledy uvedená sa dopustila závažných chýb. Naopak, odôvodnenie Všeobecného súdu, ktoré uviedol v bode 51, sa naopak sústreďuje na úvahu, že „každé porušenie“ automaticky vedie k odvolaniu prijatia záväzku, a to bez toho, aby bolo nutné kvalifikovať rozsah spáchaných porušení.
- 31 Pokiaľ ide o prvú časť jediného odvolacieho dôvodu, odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že najmä v bode 51 napadnutého rozsudku nesprávne rozhodol, že [žalobkyňa] nespochybňuje existenciu závažného porušenia záväzku v zmysle článku 8 ods. 9 základného nariadenia, ktoré oprávňuje Komisiu k odvolaniu záväzku. Podľa odvolateľky rozhodnutie odvolať prijatie záväzku podľa tohto ustanovenia je fáza, ktorá predchádza uloženiu antidumpingového cla, a prináša so sebou voľnú úvahu Komisie podliehajúcej kontrole súdu Únie vo vzťahu k zásade proporcionality.
- 32 Z článku 8 ods. 9 základného nariadenia vyplýva, že v prípade odvolania prijatia záväzku zo strany Komisie dochádza automaticky k uloženiu antidumpingového cla. Komisia má naopak vyššie uvedenú voľnú úvahu na účely posúdenia povahy porušeného záväzku a v súlade so zásadou proporcionality na účely určenia, či je potrebné prijatie záväzku odvolať, alebo nie. Za týchto podmienok je to práve výkon voľnej úvahy, ktorý je – na rozdiel od toho, ako Všeobecný súd rozhodol v bodoch 51 a 55 napadnutého rozsudku, – predmetom preskúmania zo strany súdu Únie.
- 33 Článok 8 ods. 9 druhý pododsek základného nariadenia totiž stanovuje, že posúdenie, či k porušeniu záväzku skutočne došlo, alebo nie, sa musí spravidla ukončiť do šiestich mesiacov, v žiadnom prípade nie neskôr ako deväť mesiacov po náležite odôvodnenej žiadosti ktoroukoľvek zúčastnenou stranou alebo členským štátom na účely preskúmania existencie takéhoto porušenia.

- 34 V prejednávanej veci, ako sa pripomína v bode 28 tohto rozsudku, z bodu 48 napadnutého rozsudku vyplýva, že odvolateľka nedodrжала svoj záväzok, pretože jednak porušila svoju povinnosť poskytnúť štvrtročné správy a jednak porušila svoju povinnosť nevydávať faktúry v súlade so záväzkom pre výrobky, na ktoré sa záväzok nevzťahuje. Z odôvodnenia 26 sporného rozhodnutia v tomto smere vyplýva, že Komisia „nepovažuje povinnosť poskytovať presné správy o predaji alebo zaradení tovaru, ktorý nie je zahrnutý v podnikových faktúrach, za druhoradú ani menej dôležitú v porovnaní s ostatnými ustanoveniami záväzku“. Podľa tohto istého odôvodnenia si myslí, že „len ak má Komisia úplné informácie o predaji príslušného výrobku do Spoločenstva, môže efektívne monitorovať záväzok a určiť, či sa dodrží a či bol poškodzujúci vplyv dumpingu odstránený. Ak sú správy o predaji neúplné alebo nepresné, spochybňuje to celé dodržiavanie záväzku spoločnosťou, [takže] dodržiavanie ohlasovacích formalít sa preto musí považovať za súčasť primárnych povinností príslušných spoločností, keďže tieto formality nie sú určené len na zjednodušenie administratívnych postupov, ale sú potrebné aj pre správne fungovanie celého systému záväzkov“.
- 35 Okrem toho je zjavné, že splnenie kontroly záväzkov zo strany Komisie závisí od dôveryhodnosti dokumentov, ktoré sú jej poskytnuté v rámci výkonu záväzku prijatého dotknutým vývozcom. Ak vývozca nedodrží povinnosť poskytnúť informácie vyplývajúcu zo záväzku, akým je ten, ktorý je predmetom prejednávanej veci, porušuje dôveru, ktorá je nevyhnutná pre vzťah spolupráce vytvorený týmto záväzkom. Takéto porušenie podmienok uvedeného záväzku tak ohrozuje tento záväzok tým, že ho môže zbaviť jeho užitočnosti. Za týchto podmienok sa musí povinnosť poskytnúť informácie považovať za zásadnú pre riadne fungovanie systému záväzkov umožňujúcich vyhnúť sa uloženiu antidumpingového cla.
- 36 Je potrebné pripomenúť, že cieľom článku 8 základného nariadenia, ktorým je zaručiť odstránenie škodlivých účinkov dumpingu pre výrobné odvetvie Únie, spočíva v zásade v povinnosti spolupráce vývozcu, ako aj dozoru nad správnu realizáciou záväzku prijatého týmto vývozcom.
- 37 Rovnako sa odvolateľke nepodarilo dokázať, že toto posúdenie Komisie, podľa ktorého odvolateľka nedodrжала základnú povinnosť, je nesprávne.
- 38 Tvrdenia odvolateľky uvedené v bodoch 27 až 43 napadnutého rozsudku nemôžu vyvrátiť kvalifikáciu Komisie, ktorá sa týka povinností porušených odvolateľkou ako zásadných povinností.
- 39 Keďže je nesporné, že odvolateľka nedodrжала svoj záväzok v súvislosti tak s povinnosťou poskytnúť štvrtročné správy o predajoch výrobku, na ktoré sa záväzok nevzťahuje, ako ani s povinnosťou nevystavovať faktúry v súlade so záväzkom za výrobky, na ktoré sa tento záväzok nevzťahuje, a teda že posúdenie existencie porušenia základnej povinnosti odvolateľky nie je možné posúdiť ako nesprávne, Komisia bola oprávnená odvolať prijatie záväzku, ku ktorému sa odvolateľka zaviazala, a neporušila tým zásadu proporcionality. Komisii teda okrem toho prináleží, aby odvolateľke v súlade s článkom 8 ods. 9 základného nariadenia uložila konečné antidumpingové clo.
- 40 Na základe vyššie uvedených úvah nie je možné jedinému odvolaciemu dôvodu, ktorý uvádza odvolateľka na podporu svojho odvolania, vyhovieť, a preto musí byť odvolanie zamietnuté.

O trovách

- 41 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, pokiaľ odvolanie nie je dôvodné, rozhodne o trovách konania Súdny dvor. Podľa článku 138 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku, ktorý je uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže odvolateľka nemala úspech vo svojich dôvodoch a Rada, ako aj Komisia navrhli zaviazat ju na náhradu trov konania, je opodstatnené zaviazat ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Usha Martin Ltd je povinná nahradiť trovy tohto konania.**

Podpisy